

זֶה לֹא כֶּכָּה, שֶׁהַפֶּל הוֹלֵךְ חֶלֶק, שְׂאוּהֵבִים.
פֶּתֶאם אִין פְּצָעִים וְחַיִּים בְּאִשֶּׁר וְעִשֶּׁר
מִכָּאן וְעַד הוֹדְעָה חֲדָשָׁה.

זֶה לֹא כֶּכָּה, שְׂאִין מִמָּה לִפְחַד וְהַפֶּל הוֹלֵךְ לְמִישְׁרִין
כְּמוֹ בְּסִפּוּרִים לְגִיל הָרֶף.

זֶה פְּשׁוּט שְׂאֵלוֹת בְּלִי סוּף,
זֶה לְפַעֲמִים תְּשׁוּבוֹת וְלְפַעֲמִים בְּלֹא תְּשׁוּבוֹת.
זֶה שְׂעוּרֵי בֵּית מְסוּג קֶשֶׁה בְּיוֹתֵר,
זֶה אֲפִילוֹ לֹא קָרַב פְּנִים אֶל פְּנִים. כִּי הַמִּלְחָמָה
הִיא בְּלֵב.
זֶה גּוֹרְעֵדוֹן וְלֹא לְשׁוּטִים.

זֶה כֶּכָּה שְׂאֵתָה גּוֹתָן וְגוֹתָן וְכָל פְּרוּר,
בְּשִׁבְלֵךְ זֶה כֶּכָּר שְׁלֵמָה.

וְהִיא כִּי תִרְצִי לְשִׁכְחָנִי,
וְהוּא תִרְצִי.

עֲשִׂי רְצוֹנָךְ בְּזֶק

עֲשִׂי שְׁכַחְתָּךְ בְּתִהְרָךְ,

לְבַל תּוֹתְרִי לְךָ שֶׁהוּא

הַזְכָּר.

בְּכָל „שְׁפוּנֵי הַגּוֹת לְבִי וְעַצְבוֹנֵי“,

לְבַל תְּבוֹאֵי בְּהִיכַל שְׁכַחְתָּךְ,

נוֹשְׂאֵת פְּעָמֵי אוֹהֵבִים רַבִּים“.

בְּלִילָהּ שֶׁל קַיִץ

נִבְלַעְנוּ רַק שְׁנֵינוּ – אֶת וְאֹנִי.

בָּיָם שֶׁל חוֹלוֹת אָפוֹר טוֹבְעָנִי,

בוֹסְסֵנוּ רַק שְׁנֵינוּ – אֶת וְאֹנִי.

הַחֶרֶשׁ הַקָּט, הַכְּסוּף, הַסּוּדִי

קָלַט רַק אֶת שְׁנֵינוּ – אוֹתָךְ וְאוֹתִי,

בְּצִילוֹ שֶׁל אֵילָן רַף שְׁנַיִם.

צָנַחְנוּ רַק שְׁנֵינוּ – אֶת וְאֹנִי.

הַבְּקָר שֶׁעָלָה וְהִטַּל שִׁירָד

חִפְּשׂוּ שֵׁם רַק שְׁנַיִם.

אָךְ מִצְאוּ לֵב אֶחָד.